

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת רגד זועבי

רפאל בן שטרית

התובע

נגד

1. מורן גורן
2. לימור גורן
3. שרון רביב
4. יהודית רביב

הנתבעים

פסק דין

1

2

מבוא:

3 1. זהו פסק דין משלים לפסק הדין החלקי שניתן ביום 14.6.15, בתביעה לפי סעיף 7א
4 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע" או
5 "החוק"), במסגרתה עתר התובע לחייב את הנתבעים, לשלם לו פיצוי בגין פרסום
6 דברי לשון הרע אודותיו.

7

8 2. התביעה נסובה על עשרות כתבות אשר פורסמו בתקופת כהונתו של התובע כראש
9 העיר בית שאן, בעיתון "מידע העיר" הנמצא בבעלות הנתבעים מס' 1 ו-2 (להלן:
10 "הנתבעים"), ועיתון "שיחת העיר" הנמצא בבעלות הנתבעים מס' 3 ו-4 (להלן:
11 "הנתבעים 3 ו-4").

12

13 3. כבר בתחילת ההליך, שעה התובע להמלצת בית המשפט וצמצם את מספר הכתבות
14 נשוא התביעה, בכדי למקד את המחלוקת בין הצדדים. בהמשך, הוחלט כי יפוצל
15 הדיון בתביעה לשני חלקים, כאשר בחלק הראשון תוכרע השאלה אם פרסום אותן
16 כתבות שנותרו במחלוקת, מהווה לשון הרע, זאת בהסתמך על החומר הקיים
17 בתיק וסיכומי הצדדים בלבד. ואילו בחלק השני, תידון השאלה האם הכתבות
18 הכוללות דברי לשון הרע, חוסות בצל ההגנות הקבועות בחוק. כן, תידון שאלת
19 הפיצוי, במידת הצורך.

20

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בזיקה לאמור, ניתן ביום 14.6.15 פסק דין חלקי, במסגרתו נקבע כי מבין הכתבות
2 שנותרו במחלוקת, נמצאו 7 כתבות אשר פרסומן מהווה הוצאת לשון הרע כלפי
3 התובע (להלן: "פסק הדין החלקי").
4
- 5 מכאן, פסק דין משלים זה, יעסוק בשאלה, אם הכתבות הנ"ל, שבגדרן נמצאו
6 דברי לשון הרע, נהנות מההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע, אם לאו. כמו
7 כן, תוכרע שאלת הפיצוי, במידת הצורך.
8
- 9 לצורך הוכחת טענות ההגנה שבפי הנתבעים, העידו אלה בעצמם. כמו כן, העידו
10 מטעם חבר האופוזיציה, מר חזי חריב (להלן: "מר חריב"), יו"ר וועד העובדים,
11 מר הרצל בן סבו (להלן: "מר בן סבו"), חבר לסיעתו של התובע במועצת העיר, מר
12 שלומי וקנין (להלן: "מר וקנין"), (להלן ייקראו ביחד: "העדים מטעם הנתבעים").
13 מאידך, התובע העיד לעצמו וויתר על העדת יתר העדים.
14
- 15 הצדדים נותרו חלוקים ביניהם הן בשאלת תחולת ההגנות הקבועות בחוק איסור
16 לשון הרע והן בשאלת גובה הפיצוי. הנתבעים טוענים כי 7 הכתבות שבגדרן נמצאו
17 דברי לשון הרע, חוסות בצל ההגנות הקבועות בסעיפים 14 ו-15(4), שעניינן, אמת
18 הפרסום/או הבעת דעה בתום לב. מנגד, התובע טוען כי בנסיבות העניין 7 הכתבות
19 אינן חוסות בצל ההגנות הקבועות בחוק.
20
- 21 **דיון והכרעה:**
- 22
- 23 חוק איסור לשון הרע משקף איזון בין שתי זכויות יסוד, שאין חולק בנוגע
24 לחשיבותן הן מבחינת הפרט והן מבחינת הציבור והמשטר הדמוקרטי. הזכות
25 היסודית של האדם לשם טוב ולכבוד, מחד, והזכות היסודית לחופש הביטוי וחופש
26 העיתונות, מאידך.
27
- 28 על חשיבותן של זכויות אלה במשטר הדמוקרטי, במיוחד כשענייננו באיש ציבור,
29 עמדתי בהרחבה בפסק הדין החלקי שניתן בתיק זה, ואיני רואה להוסיף על מה
30 שנאמר שם. סבורני כי אין זכות מוחלטת ואין זכות אשר תמיד עדיפה על פני
31 רעותה, אלא נקודות האיזון ביניהן משתנות לפי נסיבות המקרה (ראו, ע"א 214/89
32 **אבנרי נ' שפירא**, פ"ד מג(3) 840, 861 (1989) (להלן: "עניין אבנרי"); אורי שנהר
33 דיני לשון הרע 19-21, 33 (1997) (להלן: "שנהר").

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 10. הלכה פסוקה היא, כי ההכרעה בשאלה אם מתקיימת עילה של לשון הרע, נבחנת
3 בהליך הכולל ארבעה שלבים: **בשלב הראשון**, יש לשלוף מתוך הביטוי את
4 המשמעות העולה ממנו לפי אמות מידה אובייקטיביות; **בשלב השני**, יש לבחון
5 האם מדובר בביטוי אשר החוק מטיל חבות בגינו, בהתאם לסעיפים 1 ו-2 לחוק;
6 **בשלב השלישי** יש לברר אם עומדת למפרסם אחת ההגנות המנויות בסעיפים 13-
7 15 לחוק; **השלב האחרון**, אשר נבחן ככל ששלושת השלבים הקודמים מתקיימים
8 הוא שלב הפיצויים (ראה לעניין זה: **ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' אילון לוני**
9 **הרציקוביץ'**, פ"ד נח(3) 558 (2004), (להלן: "עניין רשת שוקן"); ע"א 89/04 **ד"ר**
10 **יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי** (פורסם בנבו, 4.8.08), (להלן: "עניין נודלמן"). יצוין
11 כי בהתאם לפסיקה הנ"ל, לאורך בחינת כל השלבים הנ"ל יחול עקרון האיזון
12 החוקתי בין זכותו של הנפגע לשם טוב לבין זכות הפוגע לחופש ביטוי.
13
14 11. כאמור לעיל, במסגרת פסק הדין החלקי נבחנו הכתבות שנתרו במחלוקת בין
15 הצדדים, בהתאם **לשלב הראשון והשני** בלבד.
16
17 12. משנמצאו דברי לשון הרע בגדרן של 7 כתבות בלבד, **פסק דין משלים זה יעסוק**
18 **בשלב השלישי**, **שעניינו בתחולת ההגנות הקבועות בחוק על הכתבות הנ"ל**, וכן
19 בשאלת גובה הפיצוי, בהתאם **לשלב הרביעי**.
20
21 13. מטרת ההגנות היא ליתן הגנה לפרסום אף אם הוא מכיל דברי לשון הרע ויש בו
22 פגיעה בשמו הטוב של האדם, זאת במקרים מסוימים המפורטים בחוק. הרציונל
23 הטמון במתן הגנה כאמור, הוא ההנחה כי הפרסום הפוגע מגשים ערך או אינטרס
24 אחר בעל חשיבות רבה, באופן שהפגיעה בשמו הטוב של הנפגע נתפשת כ"כמחיר
25 נסבל" למען הגשמת אותו אינטרס ציבורי. המקרים שבהם תינתן הגנה לפרסום
26 הפוגע קבועים בפרק ג' לחוק, שעניינו "פרסומים מותרים; הגנות והקלות". כל
27 אחת מההגנות מהווה נקודת איזון בין זכותו של הנפגע לשם טוב לבין חופש
28 הביטוי.
29
30 14. לצורך בחינת תחולת ההגנות, בית המשפט מצווה לערוך איזון חוקתי בין הזכויות
31 המתנגשות כאשר, מחד גיסא, עומדת הזכות לחופש הביטוי וחופש העיתונות,
32 ומאידך, הזכות לכבוד ולשם טוב.
33
34 15. מלאכת האיזון השיפוטית עשויה להיות מושפעת בין היתר, מן השאלות האלה:
35 **"עד כמה עוסק הפרסום בדמות ציבורית ובקשר לנושא המעורר עניין ציבורי,**

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

1 מהי התועלת הציבורית שבפרסום, עד כמה הפרסום ברבים תוך פגיעה בשמו
2 הטוב של הנפגע היה רלוונטי ונחוץ להשגת התועלת הציבורית, והאם התועלת
3 שבפרסום גוברת על הנזק הצפוי לשמו הטוב של הנפגע" (ראה ע"א 1104/00 אפל
4 נ' חסון, פ"ד נו(2) 607 (2002), (להלן: "עניין אפל"). במקרים בהם נמצא כי
5 הפרסום נוגע לדמות ציבורית ותורם לתועלת הציבורית במידה רבה, יש ליתן
6 משקל מיוחד ונכבד, כי אם לא מכריע, לחופש הביטוי ולזכות הציבור לדעת.

7
8 16. הנה כי כן, בפרשנות ההגנות המנויות בחוק, נוסחת האיזון והמשקל היחסי של
9 הזכויות המתנגשות אינם אחידים והם נגזרים מנסיבותיו המיוחדות של המקרה.

10
11 17. כאמור לעיל, הנתבעים טוענים לתחולתן של הגנת אמת הפרסום והגנת הבעת דעה
12 בתום לב. להלן אתייחס להוראות החוק והפסיקה שעניינן בהגנות אלה, ולאחר
13 מכן אדון בתחולת ההגנות על כל אחת מהכתבות שבמחלוקת.

14 18. הגנת אמת הפרסום

15 סעיף 14 לחוק לשון הרע קובע כדלקמן:

16
17
18
19 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה
20 טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין
21 ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה
22 אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש".

23
24 19. בהתאם להוראות סעיף 14 לחוק, על מנת לחסות בצל הגנת אמת הפרסום (להלן:
25 "הגנת אמת הפרסום או הגנת אמת דיברתי"), הנתבע נדרש להוכיח קיומם של שני
26 תנאים במצטבר: תנאי ראשון, הוא אמיתות דברי הפרסום (הוכחה
27 אובייקטיבית), והתנאי השני, קיומו של עניין ציבורי בפרסום.

28
29 20. הוראות הסעיף דורשות הוכחת שני יסודות אלה במצטבר, כאשר שני היסודות
30 יוצרים ביניהם תמהיל אשר מאזן בין זכותו של הנפגע לשם טוב לבין זכותו של
31 הפוגע לחופש הביטוי. ההכרעה בדבר אמיתות הפרסום נעשית על פי מבחן
32 אובייקטיבי, כך שמניעיו, מטרותיו או אמונתו האישית של המפרסם אין להן
33 נגיעה ממשית לשאלת תחולתה של הגנת אמת הפרסום. התנאי של אמיתות
34 הפרסום עיקרו בבחינה האם תוכנו של פרסום תואם את האמת, היינו את
35 המציאות "האובייקטיבית" ולא את האמת הסובייקטיבית אשר האמין המפרסם

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בקיומה (ע"א 3199/93 קראוס נ' ידיעות אחרונות בע"מ, פ"ד מט(2) 843, 857
2 ((1995)), (להלן: "עניין קראוס")). תנאי זה נועד להבטיח כי במסגרת ההגנה על שמו
3 הטוב של אדם, לא תינתן הגנה לפרסום שאין בו אמת.
4
5 21. בפסיקה נקבע כי, לצורך בחינת תחולתה של הגנה זו, בית המשפט מצווה לבחון
6 את הפרסום כמכלול ולקבוע "מהו הרושם הכללי שיוצר מרקם הפרסום בעיני
7 הקורא הסביר". זאת, תוך בחינת המילים והמונחים אשר בחר המפרסם
8 להשתמש בהם בפרסום, סדר הצגת העניינים, מבנה הפרסום, סגנונו ואופן הניסוח
9 (ראה לעיל עניין קראוס).
10
11 22. עוד נקבע בפסיקה כי יש להביא כמות הוכחה, שמידתה תעמוד ביחס פרופורציונלי
12 הולם לרצינות תוכן הדיבה (ע"א 670/79 הוצאת עיתון הארץ נ' מזרחי, פ"ד מא
13 (2) 169 (1987)). כך שככל שהאשמה שיוחסה לנפגע מהפרסום חמורה וכבדה היא,
14 יידרש הפוגע להביא ראיות כבדות משקל, "איכותיות" יותר, בכדי לעמוד בנטל
15 ההוכחה. כבר נפסק כי כאשר מדובר בטענות המייחסות לנפגע מעשים בעלי גוון
16 פלילי, אזי נדרש נטל מוגבר מהנטל של מאזן ההסתברויות הנדרש במשפט אזרחי
17 (ע"א 475/81 זיקרי יעקב נ' "כלל" חברה לביטוח בע"מ, פ"ד מו(1) 589, 598
18 (1986)).
19
20 23. ברם, לא נדרשת זהות מוחלטת בין תוכן הפרסום לבין מצב הדברים בפועל, אלא
21 נדרש כי המשמעות הכללית העולה מתוכן הפרסום תתאים את המצב הקיים
22 באמת (ראה לעיל שנהר בעמ' 221). מכאן, אף אם בית המשפט נוכח כי קיים פער
23 בין הפרסום לבין המציאות האובייקטיבית, הוא עדיין יכול לקבוע כי הפרסום
24 חוסה בצל הגנת אמת הפרסום, אם מצא כי עניינו של פער זה בפרט לוואי שמשקלו
25 קל יחסית, ואין בו פגיעה של ממש (ראה לעיל שנהר בעמ' 221-222).
26
27 24. כאמור, התנאי השני הדרוש לתחולת הגנת אמת הפרסום הינו קיומו של עניין
28 ציבורי. בפסיקה נקבע כי ככלל עניין ציבורי הוא "עניין שידיעתו ברבים רלוונטית
29 להגשמת מטרה ציבורית או שיש לציבור תועלת בידיעה לגביו – אם לצורך גיבוש
30 דעתו בעניינים ציבוריים ואם לשם שיפור אורחות חיינו" (ראה לעיל עניין אפל
31 בעמ' 621; רע"א 3614/07 דן אבי יצחק עו"ד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ,
32 נג(1) 26 (1998)).
33
34 25. רשימת הנושאים אשר מהווים עניין ציבורי אינה סגורה. השאלה בדבר קיומו של
35 עניין ציבורי בפרסום, תיבחן לגבי כל פרסום לגופו, בהתחשב במכלול נסיבותיו של

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

1 כל מקרה. במקרה בו אכן מדובר בעניין ציבורי אשר על רקע אותו עניין יכול
2 הציבור לגבש עמדה ולהביא לשיפור באורחות חייו, תהא לרוב, ידה של זכות הפוגע
3 לחופש ביטוי על העליונה (ע"א 439/88 מדינת ישראל נ' ונטורה, פ"ד מח(3) 808,
4 826 (1994); זאב סגל "הזכות לפרטיות למול הזכות לדעת" עיוני משפט ט (תשמ"ג)
5 .(196, 175).

6
7 26. הגנת אמת דיברתי עשויה לחול אף במקרים מיוחדים בהם עסקינן בציטוט של
8 דברים בשם אומרם. בהקשר זה אמנם נקבע בפסיקה כי חזרה על דברי דיבה של
9 אחרים, אינה מהווה הגנה למפרסם אותם. יחד עם זאת, תחולתה של פסיקה זו
10 סוייגה כאשר החוזר על דברי הדיבה, מצטט את דבריו של האחר תוך הקפדה
11 להביא את הדברים בשם אומרם ומסתפק בציון העובדה כי הדברים אכן נאמרו
12 ולא מציגם כעמדתו או מאמת את תוכנם. במקרה אחרון זה, תעמוד הגנת אמת
13 הפרסום לימינו של המפרסם.

14
15 27. בהקשר זה יאים דבריו של המלומד שנהר בספרו, כדלקמן:

16
17 **"מפרסם של פרסום חוזר כזה יהנה מהגנת אמת**
18 **הפרסום רק אם יוכיח את אמיתות דברי ההשמצה**
19 **שעליהם חזר. אולם, כאשר עצם אמירת הדברים**
20 **המשמיצים מהווה עובדה חשובה בפני עצמה, והפרסום**
21 **החוזר אינו מאמת את הדברים ואינו מוסיף להם נופך**
22 **של אמיתות אלא מציגם כטענה גרידא של אדם מסוים,**
23 **עשוי בית-המשפט להסתפק בהוכחת העובדה**
24 **שהדברים אכן נאמרו"** (ראה לעיל שנהר בעמ' 219-218).

25
26 28. כמו כן, בפסיקת בית המשפט המחוזי, ת"א (ב"ש) 7129/99 שמש נ' שמעון (פורסם
27 בנבו, 10.10.04), נקבע כדלקמן:

28
29 **"ביחס לפרסום חוזר של דברי לשון הרע שאינו מאמת**
30 **את הדברים ואינו מציג אותם בעמדת המפרסם,**
31 **ומסתפק בציון העובדה שהדברים נאמרו על ידי אדם**
32 **אחר, יכול הדבר להעמיד הגנה של "אמת הפרסום",**
33 **בתנאי שהמפרסם הגביל את הפרסום לעצם העובדה**
34 **שהדברים נאמרו על ידי אותו אדם בלי להוסיף עליהם"**

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

1 (ראה גם ת"א (ת"א) 45157/05 קופמן רון נ' אייזנברג
2 שאול (פורסם בנבו, 25.7.10)).
3

4 29. הגנת תום הלב בפרסום

5 הנתבעים טוענים לתחולת סעיף 15(4) לחוק, הקובע כדלקמן:
6

7
8 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה
9 טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב
10 באחת הנסיבות האלו:
11 הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד
12 שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר
13 לעניין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של
14 הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות".
15

16 30. הגנת תום הלב המעוגנת בסעיף 15 חלה, איפוא, בהתקיים שני תנאים מצטברים:
17 האחד, הפוגע עשה את הפרסום בתום לב, בהתקיים אחת הנסיבות המנויות
18 בסעיפי המשנה הרלוונטיים. בענייננו, הנתבעים מבקשים לחסות בצל ההגנה
19 שבסעיף 15(4), בטענה שהכתבות שפרסמו הינן בגדר הבעת דעה על התנהגותו של
20 התובע, בתפקיד ציבורי.
21

22 31. בחוק אין הגדרה למהותו של המונח "תום לב", הנדרש במסגרת סעיף 15 לחוק.
23 כידוע, המונח "תום לב", מופיע בהוראות חקיקה שונות, כי אם אינו בעל משמעות
24 אחת ואחידה (ע"א 788/79 ריימר נ' עזבון המנוח ברקו (דב) רייכר, פ"ד לו(2),
25 141, 148 (1982)). אף בענייננו, המשמעות הרב-גונית של המונח תום לב משתקפת
26 מהוראות הסעיפים הקטנים המופיעים בסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע.
27

28 32. על אף האמור, בחוק לשון הרע נקבעו כללים מנחים שנועדו לשמש ככלי עזר
29 לבחינת קיומו של תום לב בפרסום. כך, בסעיף 16(א) נקבע כי אם המפרסם מוכיח
30 את תחולת אחת מהחלופות המנויות בסעיף 15 וכי הפרסום לא חרג מתחום
31 הסביר, אזי חזקה על המפרסם כי הפרסום נעשה בתום לב. בנוסף, בסעיף 16(ב)
32 נקבעו חלופות אשר תחולת אחת מהן מסייגת את תחולתה של הגנת תום הלב.
33 חלופות אלה הן: אם הפרסום לא היה אמת והמפרסם לא האמין באמיתותו או
34 אם הפרסום לא היה אמת והמפרסם לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 14-08-28236-08 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 להיווכח אם אמת הוא אם לאו או אם התכוון המפרסם, על ידי הפרסום, לפגוע
2 במידה גדולה משהיתה סבירה, להגנת הערכים על ידי סעיף 15 לחוק.
3
4 33. בנוסף לאמור, בפסיקה נקבעו כללים מנחים לצורך בחינת קיומו של תום לב
5 בפרסום. בעניין גביר (רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר (פורסם בנבו, 12.11.06)),
6 (להלן: "עניין גביר"), נקבע כי על מנת לבחון אם מתקיימת הגנת תום הלב
7 בפרסום, ניתן להביא בחשבון את השיקולים הבאים: נושא הפרסום ומושאו –
8 האם הפרסום נסב על דמות ציבורית או על עניין ציבורי אקטואלי שלציבור יש
9 עניין בהם, כוונת המפרסם ומידתיות הפרסום – לשונו, סגנונו, נוסחו והיקף
10 התפרסותו. עוד נקבע בפסיקה כי תום ליבו של המפרסם ייבחן במקרים רבים על
11 פי מידת אמונתו בנכונות הדברים שפרסם (ת"א 7165/84 אברהם פישמן נ' יעקב
12 בראון (ברון) בר-און, תשמ(3) 120 (28.12.86). זאת ועוד, נקבע כי לצורך בחינת
13 תום הלב יתחשב בית המשפט אף במידת הזהירות של המפרסם בבודקו את
14 אמיתות הפרסום (ראו ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה זיין-אורבך (פורסם בנבו,
15 8.2.12).
16
17 34. באשר לתנאי השני, הבעת דעה, נקבע בפסיקה כי פרסום יוגדר כהבעת דעה אם
18 קורא סביר יבין את האמור בו כדעתו של הכותב ולא כהצגת עובדות מצדו (259/89
19 הוצאת מודיעין בע"מ נ' גדעון ספירו, מו(3) 048 (1992)), להלן: "עניין מודיעין").
20 בחינה כאמור תעשה על פי השכל הישר ו- "הרושם הכללי שיוצר מירקם הכתבה
21 בעיני הקרא הסביר" (ראה לעיל עניין מודיעין; ע"א 9462/04 בן ציון מורדוב נ'
22 ידיעות אחרונות בע"מ, ס(4) 13 (2005).
23
24 35. בפרשת קראוס, נקבע כי על מנת לבחון האם על האדם הסביר להבין מתוכן
25 הפרסום כי מדובר אך בהבעת דעה, יש לבחון את המילים בהן בחר המפרסם, את
26 סדר הצגת העניינים, הסגנון, הניסוח ומבנה הפרסום בכללותו (ראה עמ' 854-853).
27
28 36. מלבד האמור לעיל, כשענייננו בכתבה המציגה הבעת דעה על עובדות, נדרש כי
29 תהיה הפרדה ברורה בין הדעות לעובדות אלה. זאת על מנת שהקורא הסביר יבין
30 כי מדובר בעמדת סובייקטיבית ולא קביעת עובדה. בנוסף לכך, נדרש כי הבעת
31 הדעה תהיה על עובדות נכונות המשקפות את האמת (ראה לעיל שנהר בעמ' 316-
32 317).
33

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

1 37. ראוי לציין כי היקף הגנת תום הלב כשעניינו בהבעת דעה על התנהגותו של איש
2 ציבור או בקשר לעניין ציבורי, הנאמרת בזירה הציבורית, רחבה היא מהבעת דעה
3 על התנהגותו של אדם פרטי (ראה לעיל עניין נודלמן). בפסיקה נקבע כי כאשר
4 הבעת הדעה הינה על דמות ציבורית או בנושא פוליטי אקטואלי, יש טעם להרחיב
5 את מתחם הסבירות, ולהעדיף את הנוסחה הפרשנית המתיישבת עם עיקרון חופש
6 הביטוי (ע"א 323/98 אריאל שרון נ' עוזי בנזימן, פ"ד נו(3) 245, 267-268).

7
8
9

מן הכלל אל הפרט - תחולת ההגנות על הכתבות:

10

11 38. השאלה אשר עומדת על הפרק, אם כן, היא האם הכתבות שבגדרן נמצאו דברי
12 לשון הרע, חוסות בצל ההגנות הנטענות, על פי חוק לשון הרע והפסיקה.

13

14 להלן אדון בתחולת ההגנות על כל אחת ואחת מהכתבות:

15

16 א. כתבה מתאריך 28.2.14, נספח טז', פורסמה בעיתון "מידע העיר":

17

18 39. עניינו בכתבה המביאה ציטוט של דברי חבר האופוזיציה, מר חריב. הכתבה
19 עוסקת בדובר העירייה, התובע, השלטון אשר מנהיג, ומתארת את התנהלות
20 התובע בעירייה ובכספי הציבור. ליבת הפרסום הפוגע בתובע היא תיאורו כמי
21 שמנהיג שלטון דיקטטורי המתאפיין ברדיפה פוליטית למתנגדיו. התובע מתואר
22 כמי שמפרסם השמצות אודות חבר מליאה בעלויות של אלפי שקלים על חשבונם
23 של התושבים ונוהג בקופה הציבורית כבירושה פרטית. לאור התנהלות זו, הגיש
24 מר חריב נגד התובע תלונות למשטרה, למשרד הפנים, למבקר המדינה ומבקרת
25 העירייה.

26

27 40. כאמור, הנתבעים טוענים לקיומה של הגנת אמת דיברתי, והגנת הבעת דעה בתום
28 לב. אבחן תחילה אם מתקיימת הגנת אמת דיברתי.

29

30 41. כפי שהוסבר לעיל בהרחבה, תחולתה של הגנת אמת דיברתי, מותנית בקיומם של
31 שני תנאים מצטברים, אמיתות הפרסום וקיומו של עניין ציבורי. באשר לתנאי
32 הראשון, לשם הוכחת אמיתות הפרסום, על המפרסם להוכיח כי הפרסום תואם

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 את המציאות האובייקטיבית. בענייננו, מדובר בכתבה אשר רובה ככולה הינה
2 ציטוטים של דברי מר חריב.
3
4 42. כאמור לעיל, לא אחת כבר נפסק, כי כאשר מוכיח המפרסם כי עצם אמירת דברי
5 הדיבה מהווה עובדה חשובה, והפרסום החוזר אינו מאמת את הדברים אלא
6 מציגם כטענה גרידא של אדם אחר, אזי בכפוף להוכחת עצם אמירת הדברים
7 תעמוד למפרסם הגנת אמת דיברתי (ראה שנהר והפסיקה שהובאה לעיל).
8
9 43. נשאלת, איפוא, השאלה, האם הנתבעים אכן הוכיחו כי הדברים שהובאו בכתבה
10 הינם ציטוטים של דברי מר חריב, זאת, ללא הוספת נופך של אמינות לדברים.
11
12 44. ראשית לכל, אציין כי כשענייננו בכתבה הכוללת ציטוטים, כאשר לפני או אחרי כל
13 ציטוט, רשום שמו של המצוטט, הרי ברור לקורא הסביר כי מדובר בהבאת דברים
14 של אותו אדם, ולא דבריו של המפרסם. הקורא הסביר יבין כי אין בדברים
15 המצוטטים כל דעה מצדו של המפרסם, אשר מלמדת כי הוא סבור שאכן כך הם
16 פני הדברים. פרסום כאמור הינו בגדר דיווח ניטראלי לחלוטין הנטול דעות אודות
17 הדברים שמביא (ע"א (ת"א) 29415-06-12 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' עודד
18 קאשי, (פורסם בנבו, 22.1.14).
19
20 45. בענייננו, הנתבעים הוכיחו כי הציטוטים שהובאו בכתבה הם דבריו של מר חריב.
21 בתצהיר העדות הראשית, הצהיר הנתבע מס' 1, כי הדברים שהובאו בכתבה הם
22 דבריו של מר חריב, אשר הובאו כהווייתם ללא הוספת דברים מטעמו. בעדותו
23 בפניי, אישר הנתבע מס' 1, כי אלה דבריו של מר חריב (ש' 26-27, עמ' 21
24 לפרוטוקול, ש' 1, 5-6, עמ' 23 לפרוטוקול).
25
26 46. מר חריב אף העיד בפניי בעצמו ובמסגרת עדותו הוא אישר כי כל הציטוטים
27 שהובאו בכתבה הם אכן דבריו. לאורך כל העדות, לא נסתרה הטענה כי הדברים
28 שהובאו בכתבה הם אך ורק דברים שלו (ראה עמ' 70-82 לפרוטוקול). כך למשל,
29 הוא העיד כי הוא ערך בירור באשר לכתבה שפורסמה אודותיו בעיתון אינדקס,
30 והעיתון מסר לו כי מדובר בכתבה בתשלום וכי עלות הפרסום לעמוד אחד בעיתון
31 הינה על סך של 1,200 ₪ (ש' 28-32, עמ' 71 לפרוטוקול), (ש' 17-22, עמ' 81
32 לפרוטוקול). זאת ועוד, מר חריב העיד כי הוא פנה למבקר המדינה, לשר הפנים
33 ומבקר העירייה להצגת מסמכים וחווה העסקת דובר העירייה (ש' 17-20, עמ' 73
34 לפרוטוקול). לדבריו הוא פנה למשטרה ואף הגיש עתירה מנהלית (ש' 1-6, עמ' 80

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לפרוטוקול). העד אף התייחס בעדותו להתנהלות התובע ולשלטון אשר מנהיג
2 (ראה ש' 7-12, עמ' 72 לפרוטוקול).
3
4 47. אמנם לא הוצגו בפניי אסמכתאות התומכות בתוכן הדברים שהובאו בכתבה
5 לרבות העתק של הכתבה המשמיצה אשר פורסמה בעיתון אינדקס על ידי דובר
6 העירייה והתובע וכן דבר הפנייה לעיתון אינדקס ועלות הפרסום. גם לא הוצג בפניי
7 אף מכתב שנשלח למי מהגורמים המנויים בכתבה (המשטרה, מבקר המדינה וכו').
8 יחד עם זאת, משעניינו בפרסום שכל כולו ציטוטים, הנתבעים אינם נדרשים
9 להוכיח את אמיתות תוכן הדברים שהובאו בכתבה, אלא די בהוכחת עצם העובדה
10 כי דברים אלה אכן נאמרו על ידי מר חריב, בלי הוספת דברים המאמתים את תוכן
11 דברי הדיבה.
12
13 48. אכן, מעדותו של מר חריב עלה כי כל הציטוטים שהובאו בכתבה הם דבריו. כמו
14 כן, הוכח שהנתבעים לא הוסיפו או ערבבו לדברים עובדות נוספות, דעות אישיות
15 או כל דבר אחר העשוי לאמת את תוכן הדברים שהובאו בכתבה.
16
17 49. בהקשר זה אציין כי אמנם הנתבעים הוסיפו את תמונת התובע לכתבה, אולם, אין
18 בכך כדי לאמת את תוכן הדברים שהובאו בה, אלא צירוף התמונה נועד להמחיש
19 את הקשר בין התובע לתוכן הדברים בכתבה. אף לביטוי "רדיפה" המתנוסס ליד
20 תמונת התובע, הוסף סימן שאלה, דבר אשר מנטרל את עמדתם האישית של
21 הנתבעים ומזמין את הקורא לקרוא את הכתבה ולשפוט בעצמו.
22
23 50. כאן המקום לציין כי אף באשר לפסקה הראשונה בכתבה (המתחילה במילים
24 "במישור האישי..."), המתיימרת לכאורה לשקף את עמדת הנתבעים, בשל
25 השמטת הגרשיים בתחילתה עקב טעות, הרי אין בכך כדי להטעות את הקורא
26 הסביר בדבר היות האמירות שהובאו בה הן דבריו של מר חריב בפועל. שכן, לא זו
27 בלבד שהפסקה מסתיימת בגרשיים, אלא אחרי הגרשיים אף רשום: אומר השבוע
28 חבר מועצת העיר חזי חריב. מכאן, ברור כי על אף שנשמטו הגרשיים ממנה,
29 קריאת הפסקה בשלמותה אינה מותירה צל של ספק אצל הקורא הסביר שאכן
30 הדברים נאמרו על ידי מר חריב.
31
32 51. באשר לכתוב בהמשך הפסקה הראשונה החל מהמשפט "חריב המום, כי ביום..."
33 וכלה במשפט "...בבקשה לתגובה", אכן קטע זה מביא את דברי הנתבעים, אך
34 מדובר בקטע יחיד בן כמה שורות, הנמצא בכתבה בת שני עמודים, כאשר קטע זה
35 כלל אינו מהווה לשון הרע. קטע זה הוא דיווח קצר מאוד, המהווה חזרה על חלק

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 מדברי מר חריב, בעניין הימנעות אמצעי התקשורת אשר פרסמו את הכתבות
2 המשמיצות אודותיו מלקבל את תגובתו. על כן, אין ספק כי קטע זה אינו מהווה
3 לשון הרע, ובוודאי שאינו בגדר הוספת נופך של אמינות לדברים שהובאו בכתבה.
4
5
6 52. מכאן, משהתקיים התנאי הראשון, יש לבחון אם מתקיים התנאי השני באשר
7 לקיומו של עניין ציבורי. בענייננו אין חולק כי עסקינן בכתבה אשר יש בה עניין
8 ציבורי, שכן אין צורך להכביר מילים בדבר החשיבות של הבאת פרסום זה לידיעת
9 הקהל, אשר זכותו לדעת אודות ניהול העניינים וכספי הציבור בעירייה.
10
11 53. לאור האמור לעיל, משהוכיחו הנתבעים את עצם אמירת הדברים על ידי מר חריב,
12 ללא הוספת נופך של אמינות לדברים, ומשיש בדברים אלה עניין ציבורי, אזי די
13 בכך כדי להעמיד לנתבעים הגנת אמת דיברתי.
14
15 54. משקבעתי לעיל, כי ההגנה של אמת דיברתי חלה על כתבה זו, מתייתר הצורך
16 בבחינת טענת הנתבעים בדבר קיומה של הגנת הבעת דעה בתום לב.
17
18

19 **ב. כתבה מתאריך 7.3.14, נספח כא', פורסמה בעיתון "מידע העיר":**

- 20
21 55. ענייננו בכתבה העוסקת בתוכנית ההבראה אשר יזם התובע, לפיה יפוטרו 30
22 עובדים, וימונו 5 מקורבים של התובע. בתחילת הכתבה, המפרסם מציג עובדות
23 באשר לתוכנית ההבראה ופיטורי העובדים. לאחר מכן מצטט את דבריהם של יו"ר
24 ועד העובדים, מר בן סבו, ויו"ר האופוזיציה, מר ז'קי לוי (להלן: "מר לוי"),
25 המתנגדים לתוכנית ומציינים כי הפרישה תהיה אך ורק מרצון ולא בכפייה.
26
27 56. כתבה זו מביאה עובדות אודות התובע, אשר הצטברותן יחד משדרת לקורא רושם
28 שלילי אודות התובע ומוציאה את דיבתו רעה. ראשית, כעולה מהכתבה, התובע
29 כופה על העובדים תוכנית הבראה בה יפוטרו 30 עובדים, בכך התובע מוצג כמי
30 שאינו פועל ביושר ואינו חס על זכויות העובדים. שנית, מהכתבה עולה כי התובע
31 מתכוון להכניס בנעלי העובדים שיפוטרו, את המקורבים שלו, אשר עלות השכר
32 המסתכמת שלהם תעמוד על סך של 140,000 ₪. בכך הוא מוצג כמי שפועל לקדם
33 את האינטרסים האישיים שלו ואף "חולב את הקופה הציבורית".
34

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 57. בחינת טענות הצדדים והעדויות מטעמם באשר לכתבה זו, מעלה כי אין תחולה
2 להגנות הקבועות בחוק. להלן אנמק.
3
- 4 58. הנתבעים העידו מטעמם, את מר בן סבו, שמצוטט בחלק מהכתבה. בהתאם
5 לעדותו בפניי אישר מר בן סבו, כי הציטוטים שהובאו בכתבה באשר להתנגדות
6 לתוכנית פיטורי העובדים הם אכן דבריו (ש' 4-7, עמ' 56 לפרוטוקול). יחד עם זאת,
7 בניגוד למה שהוצג בכתבה, מר בן סבו העיד כי התובע לא כפה את עניין הפיטורין
8 על מי מהעובדים. בעניין זה העיד כדלקמן: **"הוא לא אמר שהוא רוצה לפטר**
9 **בכוח... הכל נעשה בהסכמה ולא בכפייה"** (ש' 2-6, עמ' 57 לפרוטוקול). הנה כי
10 כן, הטענה כי התובע כפה על העירייה תוכנית הבראה לפיטורי העובדים, לא
11 הוכחה בפניי.
- 12
- 13 59. מלבד עדותו של מר בן סבו, לא הביאו הנתבעים כל ראיה כדי לתמוך בטענה כי
14 התובע כפה את עניין הפיטורין. כך למשל, לא הוצג פרוטוקול הישיבה שהתקיימה
15 בעניין, העשוי לשקף כי התוכנית הייתה בכפייה. מי מעובדי העירייה, אשר פוטר
16 מתפקידו בכפייה, לא הובא לעדות ולמעשה לא עלה בידי הנתבעים להרים את
17 הנטל להוכחת אמיתות הטענה בעניין כפיית הפיטורין.
18
- 19 60. באשר לחלק המצטט את דברי מר לוי, בדבר מינוי המקורבים של התובע
20 והמשכורות שהם מקבלים, הנתבעים לא הוכיחו כי דברים אלה אכן נאמרו על ידי
21 מר לוי, שכן לא הוגש תצהיר מטעמו והוא אף לא התייצב למתן עדות לתמיכה
22 בגרסתם. זאת ועוד, תוכן דבריו של מר לוי אף הוא לא הוכח בנסיבות העניין.
23 כשנשאל הנתבע מי הם המקורבים של התובע הוא ענה כי יש לשאול את מר לוי
24 (ש' 1-2, עמ' 18 לפרוטוקול). הוא הדין באשר למשכורות שמקבלים "המקורבים",
25 שכן לא הוכח כי העלות המסתכמת של המשכורות שלהם עולה כדי 140,000 ₪
26 בחודש. אף לא הוצגה בפניי אסמכתא כלשהי המשקפת את גובה שכרם. מכאן
27 עולה, כי הנתבעים לא הוכיחו את העובדה כי רשימת בעלי התפקידים שהובאה
28 בכתבה (יועץ חיצוני, יועץ תקשורת וכו'), אכן כוללת מקורבים של התובע, לא כל
29 שכן, את סך המשכורות החודשיות שלהם.
30
- 31 61. מכאן, לא הוכח בפניי כי הדברים שהובאו בכתבה אכן משקפים את האמת.
32 הרושם הכללי שיצר מרקם הכתבה- פיטורי עובדים בכפייה למען מינוי מקורבי
33 ראש העיר בנעליהם- אינו משקף את המציאות בפועל, שכן כאמור הוכח כי עניין
34 הפיטורין לא נכפה על אף עובד. כמו כן, לא הוכח כי מונו בנעליהם מקורבים של
35 התובע, אשר קיבלו את הסכומים הרשומים בכתבה.

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

- 1
- 2 62. בהקשר זה אציין כי אמנם לשם הוכחת אמיתות הפרסום, לא נדרשת זהות
- 3 מוחלטת בין תוכן הפרסום לבין מצב הדברים בפועל. כך שהגנת אמת דיברתי,
- 4 עשויה לעמוד למפרסם גם מקום שקיים פער מסוים ובלבד שמדובר בפרט לוואי.
- 5 אולם, במקרה דנן אין ענייננו בפרט אחד בלבד, לא כל שכן בפרט לוואי שמשקלו
- 6 קל, אלא ענייננו בפרטים מהותיים אשר הצטברותם יחד מהווה ליבת הפרסום
- 7 הפוגע.
- 8
- 9 63. משלא עלה בידי הנתבעים להוכיח את אמיתות הפרסום, יש לבחון את תחולת
- 10 ההגנה של הבעת דעה בתום לב על הכתבה עסקינן.
- 11
- 12 64. כאמור לעיל, על מנת לקבוע אם דברי הפרסום הינם בגדר הבעת דעה אם לאו, יש
- 13 לבחון את הרושם הכללי שיוצר מרקם הכתבה אם הוא מתיר לקורא הסביר להבין
- 14 את האמור בכתבה כדעה או כהצגת עובדה. זאת, בשים לב למילים בהן בחר
- 15 המפרסם, סדר הצגת העניינים, הניסוח ומבנה הפרסום. במקרה דנן, בחינת כל
- 16 אלה מעלה כי אין מדובר בהבעת דעה. הכתבה מציגה מידע אינפורמטיבי לציבור
- 17 ומביאה לידיעתו מידע אודות תוכנית שיוזם ראש העיר לפיטורי 30 עובדים על מנת
- 18 לאפשר מינוי מקורבים שלו. מדובר בעובדות אודות תוכנית ההבראה והמתרחש
- 19 בעירייה.
- 20
- 21 65. בנוסף, סדר הצגת העניינים וסגנון הכתבה, הרוויה במספרים, יוצרים רושם כי
- 22 ענייננו בתיאור עובדתי ולא בהבעת דעה. כך למשל, הכתבה נוקבת במועד ספיציפי
- 23 בו התקיימה הפגישה בעירייה "ביום רביעי האחרון", הכתבה מביאה מספר מדויק
- 24 של העובדים אשר יפוטרו בתוכנית ההבראה "30 עובדים", הכתבה אף מביאה
- 25 סכומים מדויקים אודות השכר שמקבל כל אחד ממקורביו הנטענים של התובע
- 26 "מ"מ – 40,000..... יועץ תקשורת- 25,000 ₪... עוזר 14,000 ₪.....". בכתבה זו,
- 27 ריבוי המספרים כשלעצמו מעיד על כך כי מדובר בהצגת עובדות ולא בהבעת דעה.
- 28
- 29 66. בהקשר זה אציין כי, אכן החלק המצטט את דבריו של מר בן סבו, מציג את דעתו
- 30 באשר לתוכנית ההבראה. היינו, עסקינן בחלק המהווה הבעת דעה להבדיל מהצגת
- 31 עובדה, אולם אין בכך כדי להשפיע על סגנון הכתיבה החולש על הכתבה, כמציגה
- 32 עובדות. זאת ועוד, אציין כי החלק המצטט את דבריו של מר בן סבו, אינו מהווה
- 33 את ליבת הפרסום הפוגע. על כן, נחה דעתי כי עסקינן בכתבה המציגה עובדות ולא
- 34 הבעת דעה.
- 35

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

1 67. כך או כך, גם אם הייתי מסווגת את הכתבה כהבעת דעה על עובדות, לא היה בכך
2 כדי להועיל לנתבעים. שכן, כתבות המערבבות את שני המרכיבים של הבעת הדעה
3 והצגת עובדות, חייבות להסתמך על עובדות נכונות (ראה לעיל שנהר בעמ' 312).
4 ומשקבעתי לעיל כי העובדות שהובאו בכתבה לא הוכחו בפועל, אזי לא עלה בידי
5 הנתבעים להוכיח את תחולת ההגנה במקרה דנן.

6
7 68. לאור האמור, אני קובעת כי אף ההגנה של הבעת דעה בתום לב, אינה מתקיימת
8 בענייננו. על כן, כתבה זו מהווה לשון הרע ואינה עומדת בצל ההגנות הנטענות על
9 ידי הנתבעים.

10
11 **ג. כתבה מתאריך 23.5.14, נספח לט', פורסמה בעיתון "מידע העיר":**

12
13 69. הנושא המרכזי בכתבה זו הינו המכרז אשר פרסם התובע לקליטת חברת גבייה
14 חדשה אשר תגבה את תשלומי הארנונה מתושבי העיר. בכך, לא קיים ראש העיר
15 את הבטחותיו בדבר השינויים בתחום הגבייה, שעה שהוא תקף את יוקר מיסוי
16 הארנונה במהלך הבחירות. בכתבה מועלות תהיות ושאלות, באשר להתנהלותו של
17 ראש העיר, המתואר בכתבה כמי שאינו מתחשב במצבם הכלכלי הקשה של תושבי
18 העיר. הדברים שהובאו בכתבה הם דבריהם של חברי אופוזיציה ופעיל של התובע
19 אשר מביעים את אכזבתם באשר להתנהלותו.

20
21 70. ענייננו, אם כן, בכתבה המעלה נושא מרכזי בעיר בית שאן- גביית המסים- מביאה
22 עובדה לידיעת הציבור כי ראש העיר אישר את עליית הארנונה ומחפש חברת גבייה
23 חדשה, ומעלה ביקורת אודות התנהלותו של התובע.

24
25
26 71. בענייננו, ניתן לסווג על נקלה את האמירות הפוגעניות שהובאו בכתבה כהבעת דעה
27 מובהקת. שכן, בחינת אמירות אלה בקונטקסט המלא של הכתבה ובהקשר שבו
28 הם הובאו, מובילה למסקנה כי אמירות אלה הן בגדר הבעת דעה אודות התנהלותו
29 של התובע. האמירות הן בגדר הבעת דעה ומתן ביטוי לתחושות סובייקטיביות של
30 אומרם, למשל השימוש בביטויים "מאוכזב", "כועס על המהלך של ראש העיר"
31 משקף הבעת דעה. יתרה מזו, הסגנון והניסוח של הכתבה אף הם יוצרים רושם כי
32 מדובר בהבעת דעה. כך למשל, מרבית האמירות מנוסחות בדרך של שאלה, ואף
33 נחתמות בסימן שאלה: "איפה ההבטחות של ראש העיר?", "צריך להגביר את
34 הגבייה כדי לממן את שכר הבכירים... שהוא מכניס השכם וערב לבניין העירייה?".

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 דבר זה, משדר לקורא הסביר כי אמירות אלה אינן בגדר קביעת עובדה נחרצת
2 אודות התובע, אלא הן מותירות בידי הקורא את הבחירה לגבש דעה עצמאית
3 בעניין.
4
- 5 72. אכן חלק מהאמירות פוגעני ויוצר רושם שלילי אודות התובע אולם כאשר מדובר
6 בהבעת דעה והערכה אודות נושא פוליטי ואקטואלי, כמו בענייננו- גביית מסים-
7 הרי יש טעם להרחיב את מתחם הסבירות "כדי לא לחסום את פי המתפלמסים,
8 למען יוכל כל אדם להביע את דעתו בנושאים העומדים על סדר היום ללא מורא"
9 (ראה לעיל עניין גביר).
10
- 11 73. השאלה אשר נותר לבחון אם כן, האם היסוד השני, לתחולת הגנת הבעת הדעה
12 שעניינו בדרישה לתום לב, מתקיים בענייננו? לדעתי, בחינת הכללים המנחים
13 שנקבעו בחוק ובפסיקה לתחולת הגנת תום הלב, כפי שפורטו לעיל, מעלה כי אכן
14 תנאי זה מתקיים בענייננו.
15
- 16 74. מדובר בנושא מרכזי ואקטואלי החשוב לכל תושבי העיר -גביית ארנונה- מושא
17 הפרסום הינו איש ציבור המכהן כראש העיר. הכתבה בת חצי עמוד, אינה מנוסחת
18 בלשון חדה וחרیפה אשר חורגת מתחום הסביר, כמו כן, סגנון הכתבה מעלה כי
19 המפרסם כלל לא עשה שימוש בדברים חריפים וקשים.
20
- 21 75. באשר לכוונת המפרסם, על אף כי ניתן להבחין באופן מובהק, בקיומו של מאבק
22 פוליטי בין התובע לנתבעים, לא מצאתי כי בפרסום כתבה זו במיוחד הייתה
23 לנתבעים כוונה זדונית להתנגח בתובע או להשפילו. מקריאת הכתבה הקורא
24 הסביר מבין כי הדברים שהובאו בכתבה אשר מהווים לשון הרע, אינם דבריו של
25 מפרסם הכתבה אלא דבריהם של חברי האופוזיציה ופעיל נוסף של ראש העיר.
26 הנתבעים לא הביעו את דעתם בכתבה ולא הוסיפו לציטוטים שהובאו בה, נופך של
27 אמינות כלל. שכן, מקריאת הכתבה ניתן להבחין כי דבריהם של הנתבעים שהובאו
28 בכתבה, הינם בגדר דיווח בלבד, שאינו מהווה לשון הרע ואינו נוקט עמדה לכאן
29 או לכאן. זאת להבדיל מהדברים המצוטטים בכתבה אשר אינם דבריהם של
30 הנתבעים.
31
- 32 76. בהקשר זה אציין כי אכן הנתבעים לא ציינו בכתבה את השמות של האנשים
33 המצוטטים בה, אולם הטענה כי אלה אינם דבריהם של הנתבעים אלא ציטוטים
34 של חברי אופוזיציה ופעיל של התובע, כלל לא נסתרה בפניי. התובע אף לא חקר

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 את הנתבעים בנושא זה. על כן הוכח כי הדברים המצוטטים בכתבה אינם דבריהם
2 של הנתבעים.
3
4 77. בנוסף, הנתבעים הוכיחו בנסיבות העניין כי הם ביקשו את תגובתו של התובע
5 לפרסום, אולם האחרון נמנע מלפרסם את תגובתו. בתצהיריהם ובעדויותיהם
6 בפניי העידו הנתבע מס' 1 והנתבע מס' 3 כי הם ביקשו את תגובת התובע בטרם
7 פרסום הכתבות, אולם התובע סירב להגיב. דברים אלה לא נסתרו על ידי התובע.
8 במענה לשאלון (נ/6), שאלה מס' 20, ציין התובע כדלקמן: "באופן עקרוני וכידוע
9 לנתבעים לא ניתנה על ידי תגובה לפרסומים מגמתיים ומכפיישים".
10
11 78. אף בעדותו בפניי, העיד כי הוא לא מגיב לעיתונים אלה. כדבריו בעדותו: "לא
12 מגיבים לעלון שטנה...!", "לא מגיבים לעיתונים כאלה. העירייה לא מגיבה
13 לעיתונים האלה. ככל שפורסמה תגובה היא לא על דעת ראש העיר" (ש' 26-21, עמ'
14 98 לפרוטוקול). היינו, התובע לא הכחיש כי ניתנה לו או לעירייה הזדמנות להגיב
15 לפרסום בטרם פרסומו, אולם הוא נמנע מלהגיב.
16
17 79. לאור האמור, אני קובעת כי יסוד תום הלב מתקיים אף הוא בענייננו.
18
19 80. בטרם אחתום את הדיון בכתבה זו, ולאור הפסיקה שהובאה לעיל בעניין זה, אציין
20 כי אינני מתעלמת מכך, כי הכתבה מביאה עובדות אודות התובע, אשר מן הראוי
21 להתייחס אליהן. העובדה היא כי התובע פרסם מכרז כדי למנות חברת גבייה
22 חדשה, בעוד שבתקופת הבחירות הוא תקף את יוקר הארנונה.
23
24 81. כאמור לעיל, פרסום המביע דעה אודות עובדה מסוימת, יוכל לחסות בצל הגנת
25 הבעת דעה, בתנאי כי עובדה זו אשר מבוססת עליה הביקורת, משקפת את האמת.
26 במקרה דנן, אין ספק כי עובדה זו הוכחה בפניי.
27
28 82. התובע אישר בעדותו בפניי כי התפרסם מכרז לחברת גביה חדשה לאחר שהוא
29 נבחר לכהן כראש העיר והעיד כי החוק מחייב לפרסם מכרזים (ש' 2-1, עמ' 98
30 לפרוטוקול). במענה לשאלון (נ/6) שאלה 36.4, ובעדותו בפניי אישר התובע כי
31 בתקופת הבחירות הוא תקף את נושא הגבייה בעיר (ש' 27-25, עמ' 97 לפרוטוקול).
32 זאת ועוד, התובע העיד כי שיעור הארנונה בעיר עלה ב- 9%, והוסיף כי ההעלאה
33 הינה באישור שר הפנים ושר האוצר. בהקשר זה, העיד התובע כי הארנונה עלתה
34 בשנת 2016, בשיעור 7% כתוצאה מתוכנית הבראה שנכפתה על העירייה, עקב
35 "ניהול בזבזני קודם שחלקו היה פרסום בעלונים" (ש' 30-28, עמ' 97 לפרוטוקול).

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

1 מכאן עולה כי התשתית העובדתית עליה מבוססת הביקורת בכתבה משקפת את
2 האמת.

3
4 83. על כן, משהוכח כי ענייננו בהבעת דעה בתום לב על עובדה מבוססת, אזי מתקיימת
5 ההגנה הקבועה בחוק של הבעת דעה בתום לב.

6
7 **ד. כתבה מתאריך 7.3.14, נספח כג', פורסמה בעיתון "מידע העיר":**

8
9 84. כתבה זו מביאה לידיעת הציבור כי ראש העיר לא הביא את חוזה העסקתו של
10 דובר העירייה מר אבי אזולאי (להלן: "דובר העירייה או מר אזולאי") לאישור
11 המליאה ומסרב לחשוף אותו. מדובר בחוזה העסקה חלומי עם תנאים "מפליגים"
12 ושכר עתק אשר לא זכו לו דוברי עירייה אשר מונו על ידי ראשי עיר קודמים. לאור
13 התנהלות זו, התנועה לאיכות השלטון בוחנת את מינויו של התובע לדובר העירייה,
14 משקיים חשש לפגיעה במנהל התקין ובקופה הציבורית. על רקע עובדות אלה,
15 מועלית ביקורת בכתבה אודות תפקודו של התובע, אשר תואר כמי שחוגג על
16 הקופה הציבורית וחולב אותה יחד עם מקורביו, מועל באמון הציבור, מפר את
17 הבטחותיו. עוד מיוחסת לראש העיר התנהלות קלוקלת, חסרת שקיפות, ואף חשש
18 להיותה נגועה בניגוד עניינים.

19
20 85. לטעמי, כתבה זו אינה חוסה בצל ההגנות הנטענות על ידי הנתבעים. להלן אנמק.

21
22 86. אמנם חלק הארי של הכתבה מתעסק בהעלאת ביקורת אודות התנהלות התובע-
23 מעילה באמון הציבור, חליבת הקופה הציבורית, חוסר שקיפות וכיו"ד אשר
24 מעיד לכאורה כי כתבה זו חוסה בצל הגנת הבעת דעה, ברם, אין בהצגת דעות אלה
25 בכתבה כדי להכריע את הכף, שכן הכתבה מביאה עובדות קריטיות אודות התובע
26 - סירובו לחשוף את חוזה העסקת הדובר מכיוון שהוא מעניק לו תנאים מיטיבים
27 ושכר חלומי יחסית למה שקיבלו דוברים קודמים, וכי המינוי נבחן על ידי התנועה
28 לאיכות השלטון- היינו, הכתבה מציגה עובדות ודעות בעת ובעונה אחת.

29
30 87. כאמור לעיל, על פי הפסיקה, כתבה אשר מציגה דעות ועובדות, תחסה בצל הגנת
31 הבעת דעה, אם העובדות שהובאו בה הינן אמת.

32
33 88. בענייננו, לא הוכח כי הדעות מבוססות על עובדות נכונות המשקפות את המציאות
34 בפועל. העובדה כי דובר העירייה אשר מינה התובע, משתכר פי שלוש מהדוברים

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 שמונו על ידי קודמיו, לא הוכחה בפניי. כמו כן, לא הוכח כי דובר העירייה הקודם
2 עזרא פרי, השתכר סך 6,700 ₪ בחודש ודובר העירייה אחיקם משה דוד השתכר
3 סך של 11,000 ₪, בעוד שעלות שכרו של מר אזולאי עומדת על סך של 25,000 ₪
4 בחודש כפי שרשום בכתבה. הנתבעים לא הציגו בפניי תלושי שכר של דוברים אלה,
5 או אסמכתא כלשהי שעשויה להעיד כי דוברים אלה השתכרו סכומים כמצויין
6 בכתבה. נהפוך הוא, הוכח בפניי כי דובר העירייה משתכר סך של 15,000 ₪,
7 בתוספת מע"מ, זאת כעולה מחוזה העסקתו שצורף לתצהיר התובע. לא זו אף זו,
8 הוכח כי הנתבע מס' 3, מר שרון רביב, קיבל שכר דומה לשכר שמקבל מר אזולאי,
9 כאשר עבד כיועץ ההסברה של ראש העיר הקודם פני קבלו בשנת 1999.
10
11 89. הוא הדין באשר לתנאים המפליגים שלהם זכה דובר העירייה. הנתבעים לא הציגו
12 בפניי כל ראיה המוכיחה כי דובר העירייה נהנה מתנאים יוצאי דופן. גם חקירתו
13 הנגדית של התובע לא היה בה כדי לסייע לנתבעים. כשנשאל התובע, למה מר
14 אזולאי זכאי לפיצויים בהתאם לחוזה, על אף כי אינו עובד של העירייה, השיב
15 התובע כי "החוזים בין העירייה לספקים ולנותני שירות...עוברים חוות דעת
16 משפטית מאוד מוקפדת על ידי היועמ"ש...אני כראש עיר ללא השכלה משפטית
17 קורא ומעיין ומעיר הערות. בסופו של יום נחתם חוזה באישור המחלקה
18 המשפטית. החוזה אושר כדת וכדין" (ש' 10-4, עמ' 95 לפרוטוקול). דברים אלה
19 לא נסתרו על ידי הנתבעים.
20
21 90. במענה לשאלה, למה הנתבע מס' 3, לא קיבל פיצויים כאשר עבד כיועץ הסברה,
22 בעוד שמר אזולאי מקבל, העיד התובע כי מר משה דוד קיבל פיצויים כאשר עבד
23 כיועץ הסברה חיצוני. עוד העיד כדלקמן: "לגבי יועץ הסברה, היו יחסי עובד
24 ומעביד והוא קיבל פיצויים. שרון קיבל 15,000 ₪ פלוס מע"מ. אותו סכום מדויק
25 שמקבל יועץ הסברה הנוכחי שביצע אותה עבודה..." (ש' 11-17, עמ' 95
26 לפרוטוקול).
27
28 91. זאת ועוד, בתצהיר התובע הוא הצהיר כי העירייה כלל אינה מעסיקה עוזרת דובר
29 בחשבונית, העוזרת אף אינה מקבלת שכר מהעירייה כפי שרשום בכתבה. הנתבעים
30 כלל לא חקרו את התובע בעניין זה, כך לא הוכח כי הדובר קיבל עוזרת אשר שכרה
31 משולם על ידי העירייה.
32
33 92. מכאן עולה כי הנתבעים לא השכילו להוכיח כי התנאים אשר קיבל מר אזולאי,
34 הינם תנאים "מפליגים" שלא זכו להם דוברים קודמים.
35

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 93. באשר לעובדה שהובאה בכתבה אשר עניינה בבחינת מינויו של דובר העירייה, על
2 ידי התנועה לאיכות השלטון נוכח קיומו של ניגוד עניינים. אכן, התובע ציין בעדותו
3 כי מר אזולאי הינו קרוב משפחתו לשעבר, אולם, לא הוצג בפניי מכתב או מסמך
4 שיש בו להעיד כי המינוי נגוע בניגוד עניינים, לא כל שכן, כי התנועה לאיכות
5 השלטון בוחנת את המינוי בשל כך.
6
7 94. אכן מר חריב העיד כי הוא הגיש עתירה מנהלית לחשיפת חוזה ההעסקה (ש' 21-
8 25, עמ' 73 לפרוטוקול), ואכן התובע אישר שהוגשה עתירה מנהלית וכי זו נדחתה
9 לאחר שסופקו המסמכים שנדרשו במסגרתה (ש' 17-18, עמ' 94 לפרוטוקול),
10 אולם, העתק של עתירה זו לא הוגש לתיק. בא כח הנתבעים ציין כי ככל שיידרש
11 הוא יגיש העתק של העתירה אולם לא הוגש מסמך כלשהו בעניין זה מטעם
12 הנתבעים.
13
14 95. מכאן, אין בידי לקבוע כי חוזה ההעסקה הוסתר מעיני הציבור, שעה שלא הוצג
15 בפניי העתק העתירה המנהלית ולא הובהר הרקע להגשתה. בנוסף, לא ניתן להסיק
16 מהגשת העתירה המנהלית כי המינוי היה נגוע בניגוד עניינים וכי התנועה לאיכות
17 השלטון בוחנת את המינוי, כפי שרשום בכתבה.
18
19 96. לאור האמור, אני קובעת כי הנתבעים לא הרימו את נטל ההוכחה הנדרש להוכחת
20 העובדות עליהן מבוססת הכתבה. מכאן, יתר הדברים שהובאו בכתבה אשר
21 מהווים הבעת דעה על עובדות אלה, אינם יכולים לחסות בצל הגנת הבעת הדעה
22 משאינם נשענים על עובדות נכונות.
23
24 97. לאור האמור לעיל, משקבעתי כי עסקינן בכתבה המביאה דעות ועובדות, והוכח
25 כי עובדות אלה אינן נכונות, ברי, איפוא, כי ההגנה של אמת הפרסום אינה
26 מתקיימת.
27
28 98. זה המקום לציין, כי אמנם חלק נכבד מהכתבה מובא כציטוט של אנשי אופוזיציה,
29 ששם לא הוזכר בכתבה, ברם, הנתבעים לא עמדו בנטל להוכחת עצם אמירת
30 הדברים על ידי אנשי האופוזיציה. אמנם מר חריב אישר בעדותו אמירת חלק
31 מהדברים, הנוגעים לגובה שכרו של הדובר הקודם ולעצם הגשת העתירה המנהלית
32 (ש' 1-8, עמ' 73 לפרוטוקול), אולם, אין בכך כדי להשליך על אמירת יתר הדברים
33 המוזכרים בכתבה. כמו למשל, שכרם של יתר הגורמים שאוזכרו בכתבה, בחינת
34 מינויו של מר אזולאי על ידי התנועה לאיכות השלטון והעסקת העוזרת של הדובר
35 ועוד. בעניינם של אלה, לא הובאו ראיות כלשהם מטעם הנתבעים.

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 99. לא זו אף זו, עיון מעמיק בכתבה מלמד כי זו כוללת הוספת נופך של אמינות לדברי
3 הציטוט שהובאו בה, דבר אשר שולל את תחולתה של הגנת אמת דיברתי למפרסם.
4 מקריאת הכתבה ניתן להבחין כי חלק הארי של הכתבה אשר מהווה לשון הרע
5 אודות התובע, אינו בגדר ציטוט כלל. כך למשל, החלק הראשון של הכתבה אשר
6 מתחיל במילה "6,700 שקלים, זה היה..." וכלה במשפט "אף הוא ודוברו מסרבים
7 לחשוף את חוזה העסקתו..." , לא צוטט בגרשיים, ודומה כי מדובר בדברים
8 שנרשמו על ידי הנתבעים בעצמם. חלק זה, עוסק בהשוואה בין התנהלותו של
9 התובע לבין קודמיו באשר לאופן מינויו של דובר העירייה. בין היתר, מביא עובדות
10 אודות השכר לו זכו דוברים קודמים, הסתרת חוזה העסקתו של מר אזולאי ומינוי
11 עוזרת בשכר ואף ייחוס התנהלות קלוקלת וחסרת שקיפות לתובע, תוך העלאת
12 חשש לקיומו של ניגוד עניינים.
13
14 100. דברים אלה שהובאו בכתבה לפני דברי הציטוט, מהווים תמיכה לדברי
15 הציטוט ומאמתים את תוכנם לעניין התנהלותו של התובע כפי שמשקפת בעיני
16 הגורמים המצוטטים בכתבה.
17
18 101. אציין כי הקטע היחיד, בחלק זה שהבאתי לעיל כדוגמא, אשר הקורא הסביר
19 מבין כי אינו דבריו של המפרסם הינו החלק המתחיל במילה "כשקיבל את
20 הפנייה..." וכלה במשפט "המשולם בחשבונית בכל חודש". אולם חלק זה עוסק
21 אך ורק בדובר, על כן, אין ספק כי שיוך האמירה שהובאה בו ל – "גורמים שונים
22 במערכת" כפי שרשום בכתבה, אינו רלוונטי.
23
24 102. בנוסף לחלק זה, אפנה גם לקטע אשר מציין כי התנועה לאיכות השלטון
25 בוחנת את מינויו של מר אזולאי, אשר אף הוא מאמת את תוכן דברי לשון הרע
26 שהובאו בכתבה. כך ציון עניין בחינת המינוי על ידי התנועה לאיכות השלטון
27 בכתבה, תומך בדברי הציטוט שהובאו בכתבה, לעניין תיאור התובע כמי שאינו
28 מתנהל במקצועיות, שקיפות וטוהר המידות הנדרש מאיש ציבור הפועל מכח אמון
29 הציבור. אציין כי מדובר בקטע שלא צוטט בגרשיים, ומקריאתו לא ניתן להבין כי
30 הוא נאמר מפי אחד מהגורמים שצוטטו קודם בכתבה או מפיו של אדם אחר. כך
31 הקורא הסביר מסיק כי חלק זה הינו דבריו של המפרסם עצמו.
32
33 103. לאור האמור, משעולה כי הנתבעים הוסיפו נופך של אמינות לדברי הציטוט
34 שהובאו בכתבה, אזי בהתאם לפסיקה שהובאה בהרחבה דלעיל, לא יהיה בהוכחת
35 עצם אמירת הדברים המצוטטים בה, כדי לספק הגנה לנתבעים.

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

1
2 104. בטרם אעבור לבחינת יתר הכתבות, ולהסרת ספק בלבד, אציין כי הדיון
3 נשוא כתבה זו נסב אודות דברי לשון הרע שעניינם בתובע בלבד. כך, הדיון כלל לא
4 התייחס לדברים שהובאו בפסקה המתחילה במשפט "בבית שאן יש רבים" וכלה
5 במשפט "אומרים חברי האופוזיציה", היות ופסקה זו עוסקת אך ורק בדובר
6 העירייה ואינה מתייחסת לתובע. גם בפסק הדין החלקי לא הוכרע לגביה אם היא
7 מהווה לשון הרע אם לאו.

8
9
10 ה. כתבה מתאריך 4.7.14 (גיליון מס' 740) נספח פ', פורסמה בעיתון "שיחת העיר", כתבה
11 מתאריך 4.7.14 (גיליון מס' 1277) נספח מו', פורסמה בעיתון "מידע העיר":

12
13
14 105. ליבת הפרסום הפוגע בכתבות אלה הינה הצגתו של התובע כאינטרסנט, בוגד
15 סדרתי, מפר הבטחות, גורם להעלאת המיסים, פוגע בזכויות העובדים, פועל באופן
16 לא חוקי, בחוסר מקצועיות ובניגוד עניינים ועוד. התובע מוצג כמי שכשל בתפקידו
17 כראש העיר והרס את כל הטוב שהיה בעיר.

18
19 106. שתי הכתבות מוכתרות בכותרות שונות ופורסמו בשני מקומונים שונים, כי
20 אם המשותף ביניהן, הוא התוכן. שתי הכתבות מצטטות את דבריו של חבר מועצת
21 העיר מר וקנין, אודות התובע. תחילתן של שתי הכתבות בהקדמה העוסקת במר
22 וקנין ומציגה את הסכסוך בינו לבין התובע. לאחר הקדמה קצרה זו, מצוטטים
23 דבריו של מר וקנין אודות התובע.

24
25 107. להוכחת הטענה כי עסקינן בציטוט של מר וקנין, העיד מטעם הנתבעים מר
26 וקנין בעצמו. העד אישר כי כל הדברים שהובאו בכתבה הם ציטוטים של דבריו,
27 כמו למשל, עניין ההמלצה כי התובע יתנתק מהפייסבוק ויתחיל לעבוד (ש' 24-29,
28 עמ' 58 לפרוטוקול), הפרת הבטחות כלפי תושבים ושותפים (ש' 3-8, עמ' 59
29 לפרוטוקול), הסתרת חוזה העסקתם של מר אזולאי ומר יצחק פינדרוס (ש' 19-23,
30 עמ' 59 לפרוטוקול), ומינוי מקורבים (ש' 24-32, עמ' 59 לפרוטוקול, ש' 6-9, עמ' 60
31 לפרוטוקול), עניין הרדיפה הפוליטית (ש' 24-28, עמ' 60 לפרוטוקול). הוא אישר כי
32 הציטוט "בגידה...מי שזורע..." זה ציטוט לדבריו, וכי הוא אמר שהתובע בגד
33 בציבור בוחריו (ש' 11-12, עמ' 69 לפרוטוקול). היינו, הוכח כי כל דברי הדיבה
34 המצוטטים בכתבה הם אכן דבריו של מר וקנין, אשר הובאו כהווייתם ללא הוספת
35 מידות של אמינות.

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 108. אכן תוכן דברים אלה לא נתמך בראיות כלשהן על ידי הנתבעים, אך כאמור
3 לעיל, כשענייננו בציטוט דברים של אדם אחר, לא נדרש מהמפרסם להוכיח את
4 תוכן הדברים, אלא די בהוכחת עצם אמירתם מפי אומרם, ללא הוספת נופך של
5 אמינות.
6
7 109. בנסיבות העניין, רק חלק אחד מהכתבה אינו מביא את דבריו של מר וקנין
8 שהינו ההקדמה שבה נפתחה הכתבה, ברם, אין ספק כי הקדמה זו אינה מוספיה
9 נופך של אמינות לדברי הציטוט שהובאו לאחר מכן בכתבה.
10
11 110. בכתבה שפורסמה בעיתון שיחת העיר, ההקדמה עוסקת במר וקנין בלבד.
12 כמו כן, בכתבה שפורסמה בעיתון מידע העיר, ההקדמה עוסקת הן במר וקנין והן
13 בהצגת הסכסוך הפוליטי בינו לבין התובע. מקריאת ההקדמה, הקורא הסביר
14 מבין כי המפרסם מציג את הסכסוך הפוליטי הקיים בין שני הצדדים, באופן
15 ניטרלי ללא נקיטת עמדה לכאן או לכאן.
16
17 111. בהקדמה זו נרשם כי קיים סכסוך פוליטי בין התובע למר וקנין. באשר לרקע
18 של סכסוך זה, נרשם בכתבה כי התובע פרסם בעמוד הפייסבוק שלו, הגדרה למונח
19 "בגידה". בעקבות זאת, פרסם מר וקנין פרסום נגדי כתגובה לכך. נוכח פרסומים
20 הדדיים אלה, זומן מר וקנין לריאיון ונשאל אודות יחסיו עם התובע ודעתו לגביו.
21 ברור כי דברים אלה אינם מהווים לשון הרע ואינם מאמתים את תוכן הכתבה.
22 כמו כן, בעדותם בפניי לא נחקרו הנתבעים אודות הקדמה זו.
23
24 112. משהוכח לעיל קיומו של התנאי הראשון להגנת אמת הפרסום, יש לבחון
25 איפוא אם מתקיים התנאי השני, שעניינו בקיומו של עניין ציבורי. אין ספק בענייננו,
26 כי התנהגותו של התובע במילוי תפקידו כראש עיר מול הציבור שבחר בו, ניהול
27 כספי הציבור ועוד, הינם אירועים חדשותיים בעיר, אשר העלאתם על הפרק
28 תתרום לניהול שיח ציבורי דמוקרטי, תאפשר לציבור להביע את דעתו בעניין
29 ולשפר אורח חייו.
30
31 113. אשר על כן, אני קובעת כי הנתבעים הוכיחו את תחולתה של הגנת אמת
32 דיברתי, היינו כי הדברים שהובאו בכתבה הם דבריו של מר וקנין, ללא הוספת
33 נופך של אמינות לדברים.
34

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 114. לאור האמור לעיל, משקבעתי כי חלה על כתבה זו הגנת אמת דיברתי, איני
2 נדרשת לדון בשאלת תחולתה של הגנת הבעת דעה בתום לב.
3
4
5 **ו. כתבה מתאריך 16.5.14, נספח לד', פורסמה בעיתון "מידע העיר":**
6
7
8 115. כתבה זו מביאה לידיעת הציבור את ההתרחשויות בטקס שנערך ביום
9 הזיכרון, בו נכח ראש העיר. לכתבה צורפו שתי תמונות כאשר באחת מהן מופיע
10 התובע, ובשנייה מופיע התובע יחד עם המנכ"ל והעוזר שלו. הכתבה מבקרת את
11 התנהגות התובע ואנשיו אשר הצטלמו בטקס כשהם מחובקים ומחייכים, כאשר
12 תמונות אלה הועלו לפייסבוק לאחר הטקס. ליבת הפרסום הפוגע בכתבה זו הינה
13 תיאורו של התובע כמי שמתהדר בעצמו יחד עם העוזר והמנכ"ל, כאשר הם
14 מחויכים מאוזן לאוזן ומעלים את תמונותיהם לפייסבוק בעוד שמשפחות שכולות
15 מבכות את יקיריהן ביום כזה.
16
17 116. לטעמי, כתבה זו חוסה בצל הגנת הבעת דעה בתום לב, כפי שיפורט להלן.
18
19 117. קריאת הכתבה כמכלול, תוך בחינת סגנון הכתיבה, הניסוח וסדר הצגת
20 העניינים יוצרת רושם כי המפרסם הביע את דעתו אודות התנהגות התובע בטקס
21 יום הזיכרון. הכתבה נפתחה בשאלה "אזכרה או מסיבה?", ואף נחתמה בשאלה
22 "מה השלב הבא? סלפי בבית העלמין? בר אקטיבי?". אף על פני אחת התמונות
23 המצורפות לכתבה נרשם "מישהו שכח שזה יום הזיכרון?". הביטויים בהם נעשה
24 שימוש בכתבה אף הם מלמדים על הבעת דעה: "הם מצטלמים אפילו באזכרות",
25 "מרוצים מעצמם", "פשוט ביזיון". דברים אלה, יש בהם להעיד כי הרשום בכתבה
26 מהווה דעתו האישית של המפרסם אשר השאיר בידי הקורא הסביר את ההחלטה
27 לגבש דעה עצמאית בעניין, שעשויה להיות שונה מדעתו.
28
29 118. אכן, המפרסם השתמש בלשון גוזמה אך אין בכך כדי להטעות את הקורא
30 הסביר, במיוחד תושב העיר בית שאן אליו מכוונת באופן ספציפי הכתבה, לשפוט
31 בעצמו לאחר קריאת הכתבה. הקורא הסביר רואה את התמונות המצורפות
32 לכתבה ויודע להסיק מהן מסקנות אודות התנהגות התובע. כך למשל, הקורא
33 הסביר יודע להבחין אם אכן התובע "מחייך מאוזן לאוזן" כפי שנרשם בכתבה או
34 מחייך באופן המתאים למעמד. סביר אף להניח כי חלק מתושבי העיר נכחו בטקס,

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 היו עדים למתרחש בפועל שם ויכלו להתרשם בעצמם אם אכן הכתבה משקפת את
2 התנהגות התובע, אם לאו. זאת ועוד, בכתבה עצמה אכן נרשם כי הוזמן צלם
3 מגנטים, אך באף מקום לא נרשם כי צולמו תמונות מגנטיות.
4
5 119. לא נעלם מעיניי, כי הבעת הדעה בנסיבות העניין הינה על עובדה. במקרה
6 דנן, הנתבעים הוכיחו כי העובדות עליהן מבוססת הבעת הדעה הן נכונות. ראשית
7 לכל, עובדה זו מתגלה מעיון בתמונות שצורפו לכתבה, מהן עולה כי ראש העיר
8 עומד עם העוזר והמנכ"ל שלו, כשהם מחייכים אל העדשה.
9
10 120. בנוסף, התובע אישר כי התמונות המצורפות לכתבה הן אכן התמונות שלו
11 שנלקחו מטקס יום הזיכרון. עוד אישר כי התמונות הועלו לפייסבוק וכי הצלם
12 שהוזמן לטקס הינו צלם מגנטים. עוד הוא ציין בעדותו כי במשך שנים הדוברות
13 זימנה צלם ביום הזיכרון (ש' 32-27, עמ' 98 לפרוטוקול), וזה יכול להיות שהוא
14 צלם חתונות או הלוויות, ביום הזיכרון נשוא הפרסום, אכן נבחר צלם מגנטים
15 אולם הוא לא צילם מגנטים (ש' 8-4, עמ' 99 לפרוטוקול).
16
17 121. אני נכונה לקבל את גישתו של התובע כי דברי הפרסום בוטים וגסים אולם
18 אין בכך כדי להוציאם מגדר הבעת דעה על עובדה המתועדת בתמונות שמתנוססות
19 על יד הכתבה. בהקשר זה נקבע כי "עיקר תכליתו של חופש הביטוי להבטיח הגנה
20 לביטויים קיצוניים ומעוררי מחלוקת. דברי נועם, הערבים לאוזן והקלים לעיכול,
21 אינם זקוקים להגנה של חופש הביטוי. דווקא אותן אמירות, המעוררות תחושות
22 שליליות הן אלה שחשופות לפגיעה ולכן זקוקות למעטה ההגנה של הזכות
23 הבסיסית – זכות שהיא ציפור נפשה של הדמוקרטיה" (ראה לעיל עניין רשת
24 שוקן). כמו כן, כבר נפסק כי הבעת הדעה נתפסת בעיני האדם הסביר כפוגענית
25 פחות מקביעת עובדה.
26
27 122. לאור האמור, אני קובעת כי התנאי הראשון מתקיים בענייננו, ויש לבחון
28 כעת אם מתקיים התנאי השני, של יסוד תום הלב.
29
30 123. לדעתי, גם היסוד השני מתקיים בנסיבות העניין. כאמור לעיל, בבחינת
31 קיומו של תום לב בפרסום, מביא בית המשפט בחשבון את השיקולים הבאים:
32 נושא הפרסום ומושאו, מידתיות הפרסום וסבירותו, נוסחו והיקפו.
33
34 124. בענייננו מדובר בכתבה בת חצי עמוד, אם לא פחות. נושא ומושא הכתבה
35 חשובים בנסיבות העניין, הכתבה מבקרת את התנהגותו של ראש העיר ביום לאומי

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 חשוב במדינת ישראל, כפי שנתפסת בעיני המפרסם. באשר למידתיות הכתבה
2 וסבירותה, אכן הכתבה נוסחה בסגנון ארסי ואף בחלק מסוים נעשה שימוש בלשון
3 חדה, אולם לטעמי היא אינה חורגת מגדר הסביר.
4
5 125. שתי הפסקאות הראשונות בכתבה, נכתבו בטון אירוני- "אזכרה או
6 מסיבה", כולם מחייכים ומדושני עונג", "השנה הגדילו לעשות בעירייה". אף
7 באשר לפסקה האחרונה בכתבה בה נכללו דברים פוגעניים "פשוט ביזיון", "סלפי
8 בבית העלמין" – אולם אין בדברים אלה כדי לשלול את יסוד תום הלב. אני נכונה
9 לקבל את גישתו של התובע כי מדובר בדברים חריפים וקשים, אך אין בכך כדי
10 לשלול את ההגנות הקבועות בחוק.
11
12 126. כבר נפסק לא אחת כי אין זה מתפקידו של בית המשפט להכתיב סטנדרטים
13 של סגנון וטעם לאמצעי התקשורת. אף אם מדובר בדברים רגישים שנכתבו בסגנון
14 ארסי, וגם אם ניתן היה לומר את הדברים בצורה אחרת אשר תפגע במידה פחותה
15 יותר במושא הפרסום (ע"א 7/79 הוצאת ספרים "החיים" נ' רשות השידור, לה(2)
16 365 (1981). בהקשר בו נבחן יסוד תום הלב נקבע בפרשת קראוס ובפסק דין ע"א
17 723/74 הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ, לא(2) 281
18 (1977). כי ההגנה על הבעת דעת "אינה נשללת בגלל אפיה הביקורתי החריף או
19 נעדר-האובייקטיביות, והפרסום אינו מאבד בשל כך מסבירותו. נוסח הדברים,
20 שאינו לטעמו של איש מתון, אינו הופך את הפרסום בשל כך לבלתי-סביר".
21
22 127. זאת ועוד, בחינת החלופות המנויות בסעיף 16 לחוק לשון הרע, אשר תחולת
23 אחת מהן, מהווה חזקה להיעדר קיומו של יסוד תום הלב, מעלה כי אין אלה
24 מתקיימות בענייננו. הפרסום מתבסס על עובדה שנתמכה כאמור, בתמונה שצורפה
25 לכתבה. כמו כן, באשר לכוונת המפרסם לפגוע במושא הפרסום, מצאתי כי
26 בנסיבות העניין לא פעלו הנתבעים ממניעים זדוניים לפגוע בתובע. עיון בתצהירו
27 של הנתבע מס' 1 והתרשמות מעדותו בפניי מעלה כי הוא פרסם את הכתבה מתוך
28 אמונה כי התנהגותו של התובע אינה הולמת את המעמד, ולא דווקא ממניעים
29 אחרים שיסודם בקיומו של מאבק פוליטי בין שני הצדדים. בתצהיר שהוגש מטעם
30 הנתבע מס' 1, ובעדותו בפניי הוא שוב חזר על תוכן הדברים שהובאו בכתבה, והביע
31 את דעתו ותחושתו הסובייקטיבית אודות התמונות של התובע ואנשיו. בתצהירו
32 ציין כי צלם מגנטים בדרך כלל מוזמן לאירועים משמחים ולא לאירועים עצובים.
33 עוד ציין כי התנהגות זו עוררה ביקורת מצד גורמים רבים, וכי לטעמו היה ראוי
34 לתובע להימנע מצילומים אלה ביום זה במיוחד כשמדובר בתמונות בעלות אופי
35 משמח.

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

1
2 128. זאת ועוד, הנתבע מס' 1 העיד בפניי כדלקמן: "אנשים היו בהלם שהיה
3 במקום צלם מגנטים שצילם את ראש העיר וחבריו, תומכיו ומקורביו כאילו זה
4 מסיבה. אני מלווה טקסי זיכרון 15 שנה ויותר. רואים את ראש העיר, רב העיר,
5 משפחות שעומדים בצורה מכובדת. יש צלם שמצלם שתי תמונות מכובדות
6 להעביר לתקשורת. פה העלו תמונות של ראש העיר ומקורביו עולצים כאילו זה
7 מסיבה..." (ש' 10-14, עמ' 28 לפרוטוקול).

8
9 129. בנוסף, כפי שהובהר לעיל, הוכח כי בטרם פרסום הכתבות פנו הנתבעים
10 לתובע על מנת לקבל את תגובתו אולם האחרון סירב לתת תגובה מטעמו.

11
12 130. לאור האמור, נחה דעתי כי אף יסוד תום הלב הוכח בענייננו.

13
14 131. אשר על כן, אני קובעת כי כתבה זו חוסה בצל הגנת הבעת דעה בתום לב.
15 משכך, אינני נדרשת לבחון אם מתקיימת בנסיבות העניין הגנת אמת הפרסום.

הפיצוי

16
17
18
19
20 132. מן המקובץ לעיל, עולה כי עלה בידי הנתבעים להוכיח תחולתן של ההגנות
21 ב-5 מתוך 7 הכתבות שבגדרן נמצאו דברי לשון הרע. משכך, התובע זכאי לפיצויים
22 בגין פרסום שתי כתבות.

23
24 133. התביעה שבפניי, הוגשה בהתאם לסעיף 7א לחוק, היינו אין דרישה להוכחת
25 נזק כלשהו.

26
27 סעיף 19 לחוק קובע כדלקמן:

28 "בבואו לגזור את הדין או לפסוק פיצויים רשאי בית המשפט להתחשב לטובת הנאשם או הנתבע
29 גם באלה:

30 (1) לשון הרע לא היתה אלא חזרה על מה שכבר נאמר, והוא נקב את המקור שעליו הסתמך;

31 (2) הוא היה משוכנע באמיתותה של לשון הרע;

32 (3) הוא לא נתכוון לנפגע;

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

1 (4) הוא התנצל בשל הפרסום, תיקן או הכחיש את הדבר המהווה לשון הרע או
2 נקט צעדים להפסקת מכירתו או הפצתו של עותק הפרסום המכיל את לשון הרע,
3 ובלבד שההתנצלות, התיקון או ההכחשה פורסמו במקום, במידה ובדרך שבהן
4 פורסמה לשון הרע, ולא היו מסוייגים".

5
6 134. לשם פסיקת פיצוי לטובת הנפגע, בית המשפט נדרש גם בשלב זה, לאזן בין
7 הזכות לחופש הביטוי לבין הזכות לשם טוב, כך שאיזון כאמור אינו נחוץ רק לשלב
8 קביעת האחריות אלא גם בעת פסיקת הפיצוי הכספי (רע"א 4740/00 לימור אמר
9 נ' אורנה יוסף, פ"ד נה(5) 510 (2001)).

10
11 135. על פי הפסיקה, מטרתם של הפיצויים בעוולות לשון הרע הינה כפולה.
12 ראשית, ליתן סיפוק לנפגע, היינו, להכיר בעוול שנגרם לו, בסבל שלו ובפגיעה בשמו
13 הטוב, הכל כדי לנסות להחזירו למצב שהיה נתון בו קודם התרחשות העוולה.
14 שנית, נועד הפיצוי כדי לחנך את הציבור, ולהביא לידיעתו כי שמו הטוב של האדם
15 אינו הפקר, ועל כן, לפיצוי יש מגמה עונשית ומגמה מחנכת ומרתיעה את הציבור
16 מפני הוצאת לשון הרע (ראה ע"א 802/87 עקיבא נוף נ' אורי אבנרי, פ"ד מה (2)
17 489 (1991)).

18
19 136. בבואו של בית המשפט להכריע בשאלת גובה הפיצויים, עליו לשוות לנגד
20 עיניו את השיקולים הבאים: היקף הפגיעה, מעמדו של הנפגע בקהילתו, השפלתו,
21 הכאב והסבל שלו וכן התוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד. לא נקבעו בפסיקה
22 תעריפים לעניין מידת הפגיעה בנפגע, אלא הבחינה נעשית באופן אינדיווידואלי
23 כאשר כל מקרה ייבחן לגופו. כמו כן, יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו
24 ואמינותו.
25

26 137. בענייננו, מושא הפרסום הינו דמות ציבורית, ראש עיר. עובדה זו עשויה
27 לפעול בשני כיוונים מנוגדים (ראה לעיל עניין נודלמן). אנשי הציבור חשופים באופן
28 תמידי לתקשורת דבר אשר מקל עליהם להתגונן מפני אמירות פוגעניות. בענייננו,
29 אכן התובע סירב להגיב לכתבות שפרסמו הנתבעים, ברם, התובע כאיש ציבור נגיש
30 לכלי התקשורת ויכול להגיב לתוכן הדברים שהועלו בכתבות. בנוסף, עיון בחומר
31 הראיות מעלה כי הוא פעיל בפייסבוק שלו (ראה נ-1/3), והוא נוהג לפרסם באופן
32 תמידי עניינים ואירועים אודות תפקידו, לרבות, תגובות אודות דברים אשר נפגע
33 מפרסומם (ראה למשל נ/3), דבר זה מפחית את עוצמת הפגיעה.

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 138. כמו כן, האינטרס הציבורי מחייב ביקורת על איש ציבור, על מנת להבטיח
3 תפקודו התקין ותדמיתו ההולמת של השירות הציבורי. בעניין נודלמן נקבע
4 כדלקמן: "פסיקת פיצויים גבוהים על פגיעה בו עלולה להיות בעלת אפקט "מצנן"
5 שיש בו כדי להשפיע על פרטים ועל גופי תקשורת להימנע, או לצמצם את הביקורת
6 על אנשי הציבור".
- 7
8 139. זאת ועוד, לקחתי בחשבון כי הנתבעים הינם בעלי ועורכי מקומונים, אשר
9 לעתים רבות, הדברים הפוגעניים המפורסמים בעיתונים שלהם, הם דברים
10 מצוטטים של אדם אחר, ובמקרה דנן, רובם דברי חברי אופוזיציה או אנשי ציבור
11 אחרים. בהקשר זה אציין כי המגרש הנכון ליריבות פוליטית אינו בית המשפט.
12 ביקורת חריפה ובוטה על אנשי ציבור הינה חלק אינטגרלי מההליך הדמוקרטי.
13 כך, קיים חשש כי ריבוי הגשת תביעות על ידי אנשי ציבור, ירתיע את המתנגדים
14 להם במידה שאינה סבירה ויבלום בכך את הביקורת הציבורית הלגיטימית. חשש
15 זה הינו שיקול מהותי שעל בית המשפט לקחת בחשבון בהכרעה אם לקבל את
16 התביעה אם לאו ובקביעת גובה הפיצוי.
- 17
18 140. מכאן, נתתי אף משקל לכך כי ענייננו בשני צדדים בעלי אינטרסים מנוגדים
19 אשר ביניהם מאבק פוליטי מתמיד. מחומר הראיות שהונח בפניי ניתן ללמוד כי
20 הנתבעים נהגו לפרסם דברים ואירועים אודות התובע, והתובע נהג לפרסם דברים
21 אודות הנתבעים בעמוד הפייסבוק שלו (ראה למשל נ/1).
- 22
23 141. בנוסף, אף אם עסקינן בתביעה שאינה דורשת הוכחת נזק בפועל, לא נוכחתי
24 כי הפגיעה בשמו הטוב של התובע גרמה לו סבל וכאב רבים. אכן, לכאורה עולה
25 מכתב התביעה כי הנתבעים פרסמו כתבות רבות אודות התובע, שעה שהמקומונים
26 שלהם הינם מקומיים והגיעו לקהל יעד רחב בעיר בית שאן, דבר העלול להעיד כי
27 מדובר במתקפה בלתי פוסקת נגד התובע תוך כוונה זדונית לפגוע בו. אף במקרים
28 מסוימים, נעשה בכתבות שימוש בלשון בוטה ומשתלחת כפי שקבעתי בפסק הדין
29 החלקי. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי בסופו של יום נמצאו רק שתי
30 כתבות אשר אינן חוסות בצל הגנת אמת הפרסום או הבעת דעה. כמו כן, בכתבות
31 אלה לא נעשה שימוש בלשון בוטה וביטויים פרובוקטיביים.
- 32
33

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 14-08-28236-08 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

142. זאת ועוד, התנהגותו של המזיק אף היא משפיעה על שיעורו של הפיצוי שייקבע. בענייננו, הוכח לעיל כי בטרם פרסום הכתבות, פנו הנתבעים לתובע או לעירייה על מנת לקבל תגובה לפרסום, אך התובע סירב להגיב.

143. מן הצד השני, לא ניתן להתעלם מכך כי ענייננו באיש ציבור המכהן כראש עיר, תפקיד בעל מעמד ציבורי ופוליטי, הנושא עמו הערכה ציבורית עמוקה הן מצד בוחריו והן מצד העולם הרחב (ראה לעיל עניין נודלמן). כך שחרף חשיבותה של הזכות לחופש הביטוי, במיוחד כשענייננו באיש ציבור, אין מדובר בזכות מוחלטת אשר היקפה בלתי מוגבל. זכותו של איש הציבור לשם טוב, זוכה אף היא למשקל ראוי, שכן שמו אינו הפקר אלא הוא היקר בנכסיו, ככל אדם.

144. בעניין אבנרי נקבע כי יש לעודד אנשים טובים ואיכותיים ליטול חלק בעשייה הציבורית מבלי שאלה יחששו מפגיעה בכבודם ובשםם בשל נטילת תפקידים ציבוריים (ראה גם ספרו של שנהר בעמ' 73-70). בענייננו, התובע המכהן כראש העיר צבר מוניטין במשך חייו ורכש את אמון הציבור אשר בחר בו, על כן, שמו הטוב ואמון הציבור בו, חשובים לו לצורך המשך מילוי תפקידו (ראה לעיל עניין נודלמן).

סוף דבר

145. לאור כל האמור לעיל, משנמצא כי הכתבות אשר אינן חוסות בצל ההגנות הקבועות בחוק, פורסמו בעיתון מידע העיר אשר בבעלותם של הנתבעים מס' 1 ו-2, ואילו הכתבה אשר פורסמה במקומון "שיחת העיר", אשר בבעלותם של הנתבעים מס' 3 ו-4, חוסה בצל ההגנה הקבועה בחוק, אזי דין התביעה נגד הנתבעים מס' 3 ו-4 להידחות.

146. לאור התוצאה אליה הגעתי, איני נדרשת לדון בשאלת שבמחלוקת בעניין אחריותה של הנתבעת מס' 4, על עיתון "שיחת העיר", משהתביעה נדחתה נגד בעלי העיתון.

147. לאור האמור, אני קובעת כי התובע זכאי לפיצוי מהנתבעים מס' 1 ו-2, בגין הוצאת לשון הרע אודותיו, על ידי פרסום שתי כתבות במקומון שבבעלותם.

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 14-08-28236-08 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

1 בנסיבות העניין, ראוי להעמיד את הפיצוי על סך של 20,000 ₪ לכל אחת משתי
2 הכתבות.

3
4 148. בהקשר זה, אציין כי אין לשעות לטענת הנתבעים לפיה יש להגביל את
5 הפיצוי שייפסק לתובע בגין כל אחת מהכתבות לסך של 11,905 ₪, שהינו הסכום
6 המתקבל מחלוקת סכום התביעה על מספר הכתבות שנכללו בתביעה המקורית.
7 אמנם התובע הגביל את סכום תביעתו לסך של מיליון שקלים לצורכי אגרה, ברם,
8 אין בכך כדי להגבילו לתקרת פיצוי מוגבלת בגין כל אחת מהכתבות, באופן יחסי
9 לסכום התביעה. גישה פרשנית זו נדונה ונדחתה ברע"א 7602/11 מגדל חברה
10 לביטוח בע"מ נ' מיפרומאל תעשיות ירושלים בע"מ (פורסם בנבו, 12.7.12), שם
11 נקבע כי:

12
13 "אם יאלץ התובע לזנוח מראש את טענותיו הנוגעות
14 לראשי נזק מסוימים, ובסופו של יום הוא יכשל בהוכחת
15 ראשי הנזק האחרים, עלול להיפסק לזכותו פיצוי נמוך-
16 נמוך אף מן הסכום שנרשם לצרכי אגרה- סכום שאינו
17 משקף את היקף נזקיו של התובע במציאות, ואף לא את
18 היקף אחריותו של הנתבע. פיצוי שכזה אף חוטא לעקרון
19 השבת המצב לקדמותו, לפיו זכאי התובע למלוא הפיצוי
20 בגין נזקיו, בגבולות אותן תחם לעצמו משיקולי אגרה"

21
22 149. אשר על כן, אין בסכום האגרה אשר שילם התובע עת הגיש את התביעה, כדי
23 להגבילו מלהוכיח את מלוא היקף נזקיו, אף אם אלה חורגים מסכום התביעה
24 עצמה, זאת בלבד, שלא יגבה יותר מהסכום שנדרש מלכתחילה עם הגשת התביעה.

25
26 150. באשר לשאלת ההוצאות, בבואו של בית המשפט להכריע בשאלה זו, יביא
27 בחשבון את דרך התנהלותם של בעלי הדין במשפט, הסעד המבוקש והיחס בינו
28 לבין הסעד שנפסק (ע"א 9535/04 סיעת "ביאליק 10" נ' סיעת "יש עתיד
29 לביאליק" (פורסם בנבו, 16.6.05). בעניין זה נקבע כי ייתכנו מקרים בהם לא
30 ייפסקו לטובת מי שזכה בהליך הוצאות כלל או שייפסקו אך בסכום מוקטן.

31
32 151. בבואי לשקול את שאלת ההוצאות, נתתי את הדעת לכך כי בסופו של יום
33 נמצאו רק שתי כתבות אשר אינן חוסות בצל ההגנות, זאת לצד העובדה כי עסקינן
34 בסכסוך בעל אופי פוליטי שאפשר היה להימנע מהתערבות הערכאה השיפוטית

בית משפט השלום בבית שאן

ת"א 28236-08-14 בן שטרית נ' גורן ואח'

תיק חיצוני:

1 בעניינינו, שכן ככלל ראוי להותיר את ההכרעה בסכסוכים אלה לזירה הפוליטית
2 הציבורית. מאידך, אין להתעלם ממספרן הרב של הכתבות שפורסמו אודות
3 התובע, לא כל שכן, מחומרת הדברים שהובאו בהן אף שחלק מהם חוסה בצל
4 ההגנות הקבועות בחוק. לאור האמור, ובשים לב לכך כי התובע שעה להמלצת בית
5 המשפט וצמצם את מספר הכתבות, מצאתי כי מן הראוי להטיל על הנתבעים 1 ו-
6 2, הוצאות משפט ושכר טרחת עורך דין באופן יחסי לסעד שנתקבל. מאידך, בשל
7 האמור לעיל, ובשים לב להתנהלות הנתבעים בתיק, כפי שבאה לידי ביטוי
8 בהחלטות ביניים, לא מצאתי מקום לפסוק הוצאות לטובת הנתבעים 3 ו-4.

9

10 152. סיכומו של דבר, בעורכי את האיזון בין כלל השיקולים כמפורט לעיל, אני

11 מחייבת את הנתבעים 1 ו-2, ביחד ולחוד, לשלם לתובע פיצויים בסך של 40,000

12 ₪, הוצאות משפט בסך של 1,000 ₪ ושכר טרחת עו"ד בסך של 6,000 ₪ + מע"מ.

13 סכומים אלה ישולמו תוך 30 ימים מהיום, שאם לא כן, ישאו הפרשי הצמדה

14 וריבית כחוק.

15

16 התביעה כנגד הנתבעים 3 ו-4 תידחה ללא צו להוצאות.

17

18

19 **המזכירות תמציא העתק פסק הדין לב"כ הצדדים.**

20 ניתן היום, כ"ג חשוון תשע"ז, 24 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.

21

2 רגד זועבי, שופטת

23